

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 495. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708760034368.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Festkomiteen sad i et Drikketelt, hvor Gerhard traadte ind. Nogle af Herrerne var naive, følsomme Gemytter; andre var mere professionelle Forsvarsvenner; de drak alle godt - nogle Du's - klinkede - sang - holdt Taler..... Gerhard skulde have et Glas med; han blev bænket i Kredsen ved Bordet.... det var ham noget nær ligegyldigt, hvad han foretog sig; hans Indre var fyldt af Bitterhed og Vemod..... saa fyldte han yderligere paa med Champagne.

Ved et andet Bord sad et Selskab af yngre Mænd, Lieutenant Norden og hans Kammerater, civilklædte. Ogsaa de drak og var højrøstede. Lieutenant Norden vendte Ryggen halvt til Gerhard og syntes fortrædelig irriteret. Paa engang fo'r han op og sagde til en af Kammeraterne: Du skal passe paa dine Ord!.... Og Du skal passe paa - svarede Kammeraten - at Du ikke blir en fuldstændig Grillenfænger! Kom nu, mine Herrer; vi vil hen til Varietéen - vi vil høre la belle Annette - la belle chansonette. Ah! tout pour la patrie!.....

De brod leende op. Gerhard fulgte efter dem.

Der var ganske rigtigt et Variététheater - med Belysning - flagsmykket - et Orkester foran - og et henrykt Publikum paa Bænke og Stole under aaben Himmel. Morke, alvorlige Træer som Ramme om det hele.

Og dér paa Scenen - Tribunen - i Rampens og Sidelampernes stærke Skær, pudret, malet, sminket, Haaret opsat med en koket lille »Schäferhat«, blændende Skuldre, Arme og Bryst, et storblomstret, kort Silkekostume i Rococo - lyserode, højhælede Støvler - elegant Fod - elegant Ben - yppig, indsmigrende, overgiven, dristig lige til Grænsen - eller udover..... dér stod Annette, vuggende i Hofterne, med Hænderne i Siden, fremgurglende og kvidrende under et Fyrværkeri af Øjekast og Miner den franske Sang - det banalt-frivole og genialt-pudserlige Vaas, som Gerhard og Annette sammen havde hørt hin Aften ude i Champs Elysées.

Man klappede øredøvende; man vilde vise, baade at man kunde Fransk og at man paaskønnede Kunstproduktionen som saadan og tillige som et privat Dameoffer paa Fædrelandets Alter. En ny Sang; denne syntes man dog at finde lidt vel dristig - især Gestikulationerne; men de unge Herrer raabte *bis* og kastede Smaabuketter. Annette nejede, smilede - bøjede sig meget dybt forover - kyssede paa Fingrene, med straalende Øjne - or af Kunstens Triumf.... hoppede ud, blev kaldt frem igen.... et Extrakouplet, fuldstændig meningsløst - ny Begejstring og endelig Sortie.